

JOAN ALEGRET I LLORENS (CANET DE MAR, 1941-2021)

AUGUST BOVER I FONT
Institut d'Estudis Catalans
abover@iec.cat

NARCÍS GAROLERA
Universitat Pompeu Fabra
narcis.garolera@upf.edu

Joan Alegret fou un home discret, pulcre, erudit, generós i cordial, un gran savi bonhomíós i insòlit. Nascut a Canet de Mar (Maresme), va fer els primers estudis a l'escola Valldemia, de Mataró. Posteriorment estudià Filosofia i Lletres a la Universitat de Barcelona (1963-1968), on fou condeixeble de Montserrat Roig, Josep M. Benet i Salvador Oliva, i on va fer amistat amb Narcís Comadira i Dolors Oller. I, entre 1966 i 1972, assistí també als clandestins Estudis Universitaris Catalans, de l'IEC.

L'any 1969 llegí la tesi de llicenciatura sobre «*El Guardia Nacional*» (1835-1841) i *la llengua catalana*, mentre ensenyava català (no reglat) a l'institut de batxillerat Emperador Carles, de Barcelona. I l'any 1976 es doctorà, també a la Universitat de Barcelona, amb la tesi *Poesia catalana de l'arxiu de Francesc Renart i Arús (1783-1853). Edició i comentari*.

Fou professor d'aquesta mateixa universitat entre 1968 i 1979 —un dels professors del primer Departament de Filologia Catalana que dirigia el doctor Antoni Comas. Després exercí la docència a la Universitat de les Illes Balears, on fou professor titular, i més tard catedràtic, entre 1979 i 2011.

Investigador en un camp d'estudi d'una grandíssima amplitud, s'ocupà de totes les èpoques de la literatura catalana i de tots els gèneres literaris. Va ser secretari-redactor (1967-1970) del *Diccionari de literatura catalana* (1979). Excel·lí en l'anàlisi de textos literaris, que publicà en llibres i revistes, i exercí la crítica de novel·la a la revista *El Pont* (1969-1973). També feu crítica teatral a la revista *Pre-sència* (1976-1978).

Gran cinèfil, estudià les relacions entre cinema i literatura. Creà també un mètode de crítica literària basat en els signes astrològics dels escriptors. Docent de literatura catalana a la Universitat Catalana d'Estiu, de Prada, des de l'any 1971, va ser membre de l'equip rector en diferents períodes, i del patronat des de 2002. Assidu ateneïsta des de 1968 —quan era a Barcelona, l'Ateneu Barcelonès era pràcticament casa seva—, redactà, amb Montserrat Roig i Josep Maria Prim, els primers estatuts democràtics de l'entitat, i formà part de la candidatura de renovació democràtica i catalana d'aquella entitat, de la junta directiva de la qual fou membre.

Bon escriptor, ha deixat inèdita la seva obra de poeta i de dietarista, així com unes esplèndides traduccions poètiques de l'occità —llengua que havia estudiat en els petits seminaris que Joan Coromines organitzava a la Vall d'Aran— i del portuguès, i també nombroses versions de tankes japoneses. I també prologà llibres d'uns quants poetes joves, amb dos dels quals —Lluís Urpinell i Jordi Vintó— fundà les Edicions Anglo-Catalanes.

Alegret posseïa una gran biblioteca, repartida entre el seu pis de Barcelona —ara en mans d'un particular— i el de Palma, incorporada a la biblioteca de la Universitat de les Illes Balears.

Ens ha deixat un home savi, bo i amable, d'una immensa cultura i una memòria prodigiosa, un filòleg irrepetible. Caldria aplegar i publicar la seva extensa obra inèdita i dispersa. Seria el millor homenatge que els seus ex-alumnes i amics li podríem fer.